

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
148/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. december 1.

A C-815/18. sz. ügyben hozott ítélet
Federatie Nederlandse Vakbeweging kontra Van den Bosch Transporten
B.V. és társai

A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló irányelv alkalmazandó a közúti szállítási ágazatban nyújtott transznacionális szolgáltatásokra

Németországból és Magyarországról származó munkavállalók olyan nemzetközi fuvarozásra vonatkozó bérleti szerződések keretében folytattak gépjárművezetői tevékenységet, amelyek az Erpben (Hollandia) székhellyel rendelkező vállalkozás, a Van den Bosch Transporten BV és két testvérvállalata, egy a német jog szerint és egy a magyar jog szerint bejegyzett, ugyanahhoz a csoporthoz tartozó, a járművezetőket alkalmazó társaság között jöttek létre. Főszabály szerint az érintett időszakban az áru fuvarozásra irányuló bérleti szerződés alapján végzett szállításra Erpből kiindulva került sor, és oda is tértek vissza, de a szóban forgó, áru fuvarozásra irányuló bérleti szerződések alapján végzett szállítások többségére Hollandia területén kívül került sor. A Van den Bosch Transporten mint a holland áru fuvarozási szövetség tagja az ezen ágazatra alkalmazandó kollektív szerződés (a továbbiakban: áru fuvarozási ágazatra vonatkozó kollektív szerződés) hatálya alá tartozott, amely e szövetség és a Federatie Nederlandse Vakbeweging (hollandiai szakszervezeti szövetség, a továbbiakban: FNV) között jött létre. Egy második kollektív szerződést, amelyet többek között az ellenszolgáltatás fejében végzett közúti áru fuvarozási ágazatra kellett alkalmazni, és amelynek rendelkezései lényegében azonosak voltak az áru fuvarozási ágazatra vonatkozó kollektív szerződés rendelkezéseivel, az előbbtől eltérően általánosan alkalmazandónak nyilvánították. A nemzeti jog értelmében az áru fuvarozási ágazatra vonatkozó kollektív szerződés hatálya alá tartozó vállalkozások ugyanakkor mentesültek ezen utóbbi megállapodás alkalmazása alól, feltéve hogy tiszteletben tartják az első megállapodást.

Az FNV szerint, amikor a Van den Bosch Transporten Németországból és Magyarországról származó járművezetőket vett igénybe, az áru fuvarozási ágazatra vonatkozó kollektív szerződés szerinti alapvető munkafeltételeket kellett volna rájuk, mint a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv¹ értelmében vett kiküldött munkavállalókra alkalmazni. Mivel az e megállapodásban szereplő alapvető munkafeltételeket e járművezetőkre nem alkalmazták, az FNV keresetet indított a három fuvarozási vállalkozással szemben, amelynek az első fokú bíróság közbenső ítélettel helyt adott. Ezt az ítéletet azonban másodfokon hatályon kívül helyezték. A fellebbviteli bíróság többek között azt állapította meg, hogy a szóban forgó, áru fuvarozásra irányuló bérleti szerződések alapján történő szállítás nem tartozik a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv hatálya alá, mivel az – legalábbis elsődlegesen – csak a valamely másik tagállam „területén” teljesített áru fuvarozásra irányuló bérletre vonatkozik.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága), amelyhez az FNV felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, egy sor előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést terjesztett a Bíróság elé, amelyek lényegében azon feltételekre vonatkoztak, amelyek alapján megállapítható, hogy a nemzetközi közúti fuvarozási ágazatban fennáll-e a munkavállalók „valamely tagállam területére” történő kiküldetése.

¹ A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1997. L 18., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 431. o.; helyesbítés: HL 2015. L 111., 34. o.).

A Bíróság álláspontja

A nagytanácsban eljáró Bíróság először is rámutat, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv alkalmazandó a közúti szállítási ágazatban nyújtott transznacionális szolgáltatásokra. Ez az irányelv ugyanis főszabály szerint minden olyan transznacionális szolgáltatásnyújtásra alkalmazandó, amely munkavállalók kiküldésével jár, függetlenül attól, hogy az ilyen szolgáltatás mely gazdasági ágazathoz kapcsolódik, és a hagyományos liberalizációs eszközöktől eltérően egy sor, a transznacionális szolgáltatásnyújtás előmozdításának szükségességével kapcsolatos célkitűzést követ, miközben biztosítja a tisztességes versenyt és a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását. Az a tény tehát, hogy az említett irányelv jogalapja nem tartalmaz a közlekedésre vonatkozó rendelkezéseket, nem zárhatja ki annak hatálya alól a transznacionális szolgáltatásnyújtást a közúti közlekedés, különösen pedig az áru fuvarozási tevékenységek területén.

Ami ezt követően az említett járművezetők kiküldött munkavállalói minőségét illeti, a Bíróság emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy valamely munkavállalót „valamely tagállam területén” kiküldetésben lévőnek lehessen tekinteni, az általa történő munkavégzésnek e tagállam területével elégséges kapcsolatot kell mutatnia. Az ilyen kapcsolat fennállását olyan tényezők átfogó értékelése keretében kell meghatározni, mint az érintett munkavállaló által az említett tagállam területén végzett tevékenységek jellege, e munkavállaló tevékenységeinek minden egyes olyan érintett tagállam területéhez való kapcsolódását jellemző intenzitás foka, amelyben tevékenykedik, valamint az említett tevékenységeknek a szállítási szolgáltatás egészén belül képviselt része.

Különösen az, hogy az egyik tagállamban letelepedett vállalkozás által egy másik tagállamban letelepedett vállalkozás rendelkezésére bocsátott nemzetközi közúti járművezető e második vállalkozás székhelyén kapja a feladataival összefüggő utasításokat, azok végrehajtását ott kezdi meg vagy fejezi be, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy e járművezetőt a 96/71 irányelv értelmében e másik tagállam területére küldték ki, amennyiben az említett járművezető általi munkavégzés egyéb tényezők alapján nem mutat elegendő kapcsolatot e tagállam területével.

A Bíróság ezenkívül pontosítja, hogy a munkavállalók rendelkezésre bocsátására vonatkozó szerződést megkötő vállalkozások közötti, azonos csoporthoz való tartozáson alapuló kapcsolat fennállása önmagában nem olyan jellegű, hogy meghatározza az azon tagállam területéhez való kapcsolódás fokát, amelybe az érintett munkavállalót kiküldték. Következésképpen az ilyen kapcsolat fennállása nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy fennáll-e munkavállalók kiküldetése.

A kabotázsműveletek azon különös esetét illetően, amelyekre a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv alkalmazandó, amint azt a nemzetközi közúti áru fuvarozásról szóló rendelet² hangsúlyozza, a Bíróság kiemeli, hogy e szállításokat teljes egészében a fogadó tagállam területén bonyolítják le, ami alapján megállapítható, hogy a járművezető által az ilyen műveletek keretében történő munkavégzés elégséges kapcsolatot jelent e tagállam területével. A kabotázsművelet időtartama – a tagállamokat ezen irányelv értelmében megillető azon lehetőség sérelme nélkül, hogy, különösen a minimális bérszintet illetően ne alkalmazzák az irányelv egyes rendelkezéseit – nem releváns tényező az ilyen kiküldetés fennállásának értékelése szempontjából, amennyiben a kiküldetés időtartama nem haladja meg az egy hónapot.

Végül a Bíróság emlékeztet arra, hogy a munkavállalók kiküldetése esetén a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a munkavállalókat kiküldő vállalkozások a területükön kiküldetésben lévő munkavállalóknak bizonyos számú munka- és foglalkoztatási feltételt biztosítsanak, amelyeket különösen az általánosan alkalmazandónak nyilvánított kollektív szerződések – azaz amelyeket a területi hatályuk alá tartozó valamennyi vállalkozásnak az érintett szakmában vagy iparágban be kell tartania – állapítanak meg. Azt a kérdést, hogy valamely kollektív szerződést

² A nemzetközi közúti áru fuvarozási piacra való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300, 72. o.).

általánosan alkalmazandónak nyilvánítottak-e, az alkalmazandó nemzeti jog alapján kell értékelni. A Bíróság ugyanakkor pontosítja, hogy e fogalom olyan kollektív szerződésre is vonatkozik, amelyet nem nyilvánítottak ugyan általánosan alkalmazandónak, de amelynek betartásától függ, hogy a hatálya alá tartozó vállalkozások mentesülnek-e egy, a maga részéről általánosan alkalmazandónak nyilvánított másik kollektív szerződés alkalmazása alól, és amelynek rendelkezései lényegében megegyeznek ezen másik kollektív szerződés rendelkezéseivel.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” 📠 (+32) 2 2964106